

Αγία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου, Τον έσωσε μέσα από καταιγισμό πυροβολισμών γερμανικού αποσπάσματος!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

(Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Στις 14 Ιουλίου του 1944 ο Νικόλαος Μαυρομουστάκης από την Κηφισιά, πατέρας επτά παιδιών και η σύζυγός του έγκυος, πήγε μαζί με κάποιους άλλους στην περιοχή Νταού Πεντέλης για να προμηθευτούν ξύλα και κάρβουνα.

Εκείνες τις μέρες τα μέλη της ομάδας Ελληνικής Αντιστασεως είχαν σκοτώσει τον γερμανό φρούραρχο της Ραφήνας και τον οδηγό του. Όταν το ανακάλυψε αυτό η γερμανική κατοχική δύναμη διέταξε ως αντίποινα να συλληφθούν όσοι βρίσκονταν στην περιοχή Νταού Πεντέλης. Ανάμεσα στα 40 πρόσωπα στα οποία συνελήφθησαν ήταν και ο Νικόλαος Μαυρομουστάκης. Και, βεβαίως, τόσο ο ίδιος όσο και οι άλλοι συλληφθέντες δεν είχαν καμιά με την αντιστασιακή ενέργεια εναντίον των Γερμανών.

Οι γερμανοί στρατιωτικοί μετέφεραν τους συλληφθέντες στο χωριό Χαρβάτι μπροστά από το μεγάλο κτήμα Λεβίδη, όπου ήταν το φρουραρχείο τους.

Εκεί, αφού τους ξεγύμνωσαν τελείως, τους διέταξαν να ξαπλώσουν στον έδαφος και να σέρνονται με την κοιλιάν σαν τα φίδια στο ανώμαλο έδαφος.

Όταν περάσει πολλή ώρα και είχαν όλοι εξαντληθεί και τραυματιστεί από το φρικτό αυτό μαρτύριο, τους διέταξαν να καθίσουν τρεις τρεις σε μία γραμμή και σε στάση οκλαδόν.

Και τότε οι θηριώδεις βασανιστές ναζί για να ολοκληρώσουν την διαταγή αντιποίνων που έλαβαν, άρχισαν να πυροβολούν από πίσω με τα αυτόματα και τα πιστόλια τους τους άτυχους αθώους ανθρώπους.

Με την πρώτη ομοβροντία ο Νικόλαος Μαυρομουστάκης κατάλαβε πως θα τους σκοτώσουν όλους και αφού στραυροκοπήθηκε, επικαλέστηκε την αγία Ειρήνη την Χρυσοβαλάντου λέγοντας:

«Αγία μου Ειρήνη, όσες φορές μπορούσα εργαζόμουν στο Μοναστήρι σου και βοηθούσα στις ανάγκες του για την χάρη σου. Τώρα, σε παρακαλώ μη με εγκαταλείψεις, μνήσθητί μου, και βοήθησε με στην κρίσιμη αυτή στιγμή για να μη με σκοτώσουν άδικα οι Γερμανοί και μείνουν ορφανά τα παιδιά μου».

Προσευχόμενος ξάπλωσε στο έδαφος σαν νεκρός, επικαλούμενος συνεχώς την αγία Ειρήνη.

Ο πολύτεκνος αθώος πολίτης παρ' όλο τον καταιγισμό των πυροβολισμών, όχι μόνο δεν τραυματίστηκε, αλλά ένιωσε και μια ψυχική γαλήνη και ανδρεία σαν να μη γινόταν τίποτε γύρω του.

Και ενώ βρισκόταν σ' αυτήν την θεία αλλοίωση είδε οφθαλμοφανώς μίαν ωραία ψηλή Μοναχή να περνά από μπροστά του κοιτάζοντάς τον με ιλαρό πρόσωπο!

Αμέσως κατάλαβε πως ήταν η Αγία Ειρήνη η οποία πήγε εκεί για να τον ενδυναμώσει, μετά την δέησή του. (Πάντως, δεν θα μπορούσε να εμφανιστεί κανένας άνθρωπος εκείνη τη στιγμή στο σημείο αυτό).

Τότε, μέσα σε μια έξαρση ψυχικής αγαλλίασης ο Νικόλαος υποσχέθηκε στην Αγία Ειρήνη:

«Αγία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου, εάν το παιδί μου το οποίο θα γεννηθεί είναι κορίτσι θα το ονομάσω Ειρήνη και θα το αφιερώσω στο Μοναστήρι σου».

Ο Νικόλαος έμεινε πεσμένος στο έδαφος ακίνητος προσευχόμενος μία ώρα χωρίς να τον εντοπίσουν οι γερμανοί δήμιοι, ακούγοντας τις τελευταίες σπαρακτικές φωνές και τους θρήνους των εκτελεσθέντων.

Μετά από πολλές ώρες οι Γερμανοί οι οποίοι εγκατέλειψαν τον χώρο μέχρι να ξεψυχήσουν οι εκτελεσθέντες επανήλθαν για να μαζέψουν τις σορούς τους.

Όταν έφτασαν στον Νικόλαο Μαυρομουστάκη και ανακάλυψαν πως είναι ζωντανός τον οδήγησαν μέσα στο κτήμα Λεβίδη, όπου ήταν το φρουραρχείο τους και τον έβαλαν σε μια σκηνή με φρουρό απ' έξω για να μην αποδράσει. Και εκεί, όλο το βράδυ συνέχισε να προσεύχεται παρακαλώντας την αγία να κάνει το θαύμα της και να τον σώσει από βέβαιο θάνατο.

Χαράματα στις 5 η ώρα τον διέταξαν να βγει από την σκηνή και να σταθεί όρθιος μέσα στον καλοκαιρινό ήλιο. Αυτό κράτησε μέχρι τις 12 το μεσημέρι. Ακολούθως τον οδήγησαν σε ένα γραφείο όπου βρίσκονταν γερμανοί αξιωματικοί για να τον ανακρίνουν.

Τότε ένας αξιωματικός με σπαστά ελληνικά του είπε πως:

- Μάθαμε πως είσαι μεγάλος κομμουνιστής.

Και εκείνος τους απάντησε:

- Κακώς σας πληροφόρησαν κάτι τέτοιο. Εγώ είμαι ανάξιος δούλος του Θεού και

κηρύττω το Ευαγγέλιο Του εδώ και πολλά χρόνια.

Μετά τον ρώτησαν:

- Ξέρεις τι κηρύττει το Ευαγγέλιο;

Και τους απάντησε:

- Μάλιστα, το Ειρήνη υμίν, και το αγαπάτε αλλήλους.

Τον ρώτησαν πάλιν:

- Έγγαμος είσαι;

- Μάλιστα, και έχω και επτά παιδιά και ένα που πρόκειται να γεννηθεί οκτώ.

Οι Γερμανοί θαύμασαν για την απάντησή του αυτή και του είπαν:

- Φαίνεσαι πως είσαι καλός Χριστιανός. Πάρε τώρα την ταυτότητά σου και τα πράγματά σου και πήγαινε στο σπίτι σου.

Ο Νικόλαος τους ευχαρίστησε που του χάρισαν την ζωή και έφυγε τρέχοντας από τον καταραμένο εκείνο τόπο ευχαριστώντας και δοξάζοντας τον Θεό και την Αγία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου στην οποία και αφιέρωσε το παιδί του που ήταν πράγματι κορίτσι.

Και όπως αναφέρεται στην εξιστόρηση του γεγονότος αυτού, η γυναίκα του δεν ήθελε να αφιερώσει την κόρη της στο μοναστήρι και τότε με ένα δεύτερο θαύμα πείστηκε να γίνει αυτό που υποσχέθηκε ο σύζυγος της προκειμένου να σωθεί. Εκεί προσέφερε και τις υπηρεσίες του και ο πατέρας της.

Διασκευή από τον Μεγάλο Συναξαριστή της Εκκλησίας, μήνας Ιούλιος, τόμος ζ'.

<https://bit.ly/3zfGzdk>